

Kinh Đại Bát Nhã Ba-la-mật-đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa-Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa-Thượng Thích Thiện Siêu
Sàigòn - 1998

--- o0o ---

Tập 7
Quyển Thứ 155
Hội Thứ Nhất
Phẩm So Lường Công Đức
Thứ 30 – 53

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tinh tiến Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhất thiết trí hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhất thiết trí, tự tánh nhất thiết trí không; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không. Tự tánh nhất thiết trí đây tức chẳng phải tự tánh; tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, nhất thiết trí chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí **đều** chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhất thiết trí thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhất thiết trí hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì pháp nhất thiết trí, tự tánh nhất thiết trí không; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không. Tự tánh nhất thiết trí đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, nhất thiết trí chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhất thiết trí thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhất thiết trí hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhất thiết trí, tự tánh nhất thiết trí không; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không. Tự tánh nhất thiết trí đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, nhất thiết trí chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhất thiết trí thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhất thiết trí hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhất thiết trí, tự tánh nhất thiết trí không; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí không. Tự tánh nhất thiết trí đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, nhất thiết trí chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được.

Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhất thiết trí thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tinh tiến Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả đà-la-ni môn hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán tất cả tam-ma-địa môn hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tất cả đà-la-ni môn, tự tánh tất cả đà-la-ni môn **không; tất cả tam-ma-địa môn, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn không**. Tự tánh tất cả đà-la-ni môn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả đà-la-ni môn chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; tất cả tam-ma-địa môn đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả đà-la-ni môn thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả đà-la-ni môn hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán tất cả tam-ma-địa môn hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tất cả đà-la-ni môn tự tánh tất cả đà-la-ni môn không; tất cả tam-ma-địa môn, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn không. Tự tánh tất cả đà-la-ni môn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả đà-la-ni môn chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; tất cả tam-ma-địa môn **đều** chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả đà-la-ni môn thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả đà-la-ni môn hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán tất cả tam-ma-địa môn hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tất cả đà-la-ni môn, tự tánh tất cả đà-la-ni môn không; tất cả tam-ma-địa môn, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn không. Tự tánh tất cả đà-la-ni môn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả đà-la-ni môn chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; tất cả tam-ma-địa môn **đều** chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả đà-la-ni môn thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả đà-la-ni môn hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán tất cả tam-ma-địa môn hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tất cả đà-la-ni môn, tự tánh tất cả đà-la-ni môn không; tất cả tam-ma-địa môn, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn không. Tự tánh tất cả đà-la-ni môn đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh tất cả tam-ma-địa môn đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả đà-la-ni môn chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; tất cả tam-ma-địa môn **đều** chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả đà-la-ni môn thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tinh tiến Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Dự-lưu hương Dự-lưu quả hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán Nhất-lai hương Nhất-lai quả, Bất-hoàn hương Bất-hoàn quả, A-la-hán hương A-la-hán quả hoặc thường hoặc vô

thường. Vì có sao? Vì Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả, tự tánh Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả không; Nhất-lai hướng Nhất-lai quả, Bất-hoàn hướng Bất-hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả, tự tánh Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả không. Tự tánh Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả **đều** chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Dụ-lưu hướng thấy khá được, hướng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán Nhất-lai hướng Nhất-lai quả, Bất-hoàn hướng Bất-hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả, tự tánh Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả không; Nhất-lai hướng Nhất-lai quả, Bất-hoàn hướng Bất-hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả, tự tánh Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả không. Tự tánh Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả **đều** chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Dụ-lưu hướng thấy khá được, hướng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán Nhất-lai hướng Nhất-lai quả, Bất-hoàn hướng Bất-hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả, tự tánh Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả không; Nhất-lai hướng Nhất-lai quả, Bất-hoàn hướng Bất-hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả, tự tánh Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả không. Tự tánh Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả **đều** chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Dụ-lưu hướng thấy khá được, hướng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán Nhất-lai hướng Nhất-lai quả, Bất-hoàn hướng Bất-hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả, tự tánh Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả không; Nhất-lai hướng Nhất-lai quả, Bất-hoàn hướng Bất-hoàn quả, A-la-hán hướng A-la-hán quả, tự tánh Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả không. Tự tánh Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, Dụ-lưu hướng Dụ-lưu quả chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; Nhất-lai hướng cho đến A-la-hán quả **đều** chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có Dụ-lưu hướng thấy khá được, hướng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tinh tiến Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả Độc giác Bồ-đề hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tất cả Độc giác Bồ-đề, tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có

tất cả Độc giác Bồ-đề khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả Độc giác Bồ-đề hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tất cả Độc giác Bồ-đề, tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả Độc giác Bồ-đề khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả Độc giác Bồ-đề hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tất cả Độc giác Bồ-đề, tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả Độc giác Bồ-đề khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả Độc giác Bồ-đề hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tất cả Độc giác Bồ-đề, tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề không. Tự tánh tất cả Độc giác Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả Độc giác Bồ-đề chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả Độc giác Bồ-đề khá được, hưởng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tinh tiến Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng

phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát Ma-ha-tát khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tinh tiến Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức Tinh tiến Ba-la-mật-đa. Đối Tinh tiến Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tinh tiến như thế là tu Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tinh tiến Ba-la-mật-đa.

Khi ấy, Thiên Đế Thích lại thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Vì sao các thiện nam tử thiện nữ nhân thấy, nói vô sở đắc An nhẫn Ba-la-mật-đa, gọi là nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa?

Phật nói: Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì sắc, tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự

tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì sắc, tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì sắc, tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì sắc, tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, hưởng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhãn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây nhãn xứ chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhãn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc vui hoặc khổ, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhãn Ba-la-mật-đa. Đối An nhãn Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhãn như thế là tu An nhãn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, hưởng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói An nhẫn Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ **không**. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ **đều** chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc vui hoặc khổ, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ **không**. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ **đều** chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu An nhẫn Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải

tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh tức An nhẫn Ba-la-mật-đa. Đối An nhẫn Ba-la-mật-đa đây, sắc xử chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xử đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xử thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu an nhẫn như thế là tu An nhẫn Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh An nhẫn Ba-la-mật-đa.

--- o0o ---